

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 marca 1950 r.

w sprawie przywilejów dla górników w górnictwie rud,
kruszców i kopalń glinki ogniotrwałej.

Zważywszy

— doniosłe znaczenie górnictwa rud i kruszców dla roz-
woju gospodarki narodowej,

- dotychczasowe wielkie osiągnięcia górników,
- ich zasługi w walce o wzrost wydajności pracy i nowocześnie postępowe metody pracy,
- biorąc pod uwagę szczególne warunki ciężkiej i ofiarnej pracy górników pod ziemią

Rada Ministrów na wniosek Ministra Przemysłu Ciężkiego, uwzględniając opinię Związku Zawodowego Górników i Centralnej Rady Związków Zawodowych postanawia — jako wyraz uznania i troski Rządu Rzeczypospolitej o stałą poprawę warunków bytu górników, zatrudnionych w górnictwie rud i kruszców — objąć górników rud, kruszców i kopalń glinki ogniotrwałej, zatrudnionych stale pod ziemią, oraz inżynierów i techników górnictwa rud i kruszców, zatrudnionych w ruchu kopalń podziemnych i w administracji górniczych przedsiębiorstw, a także i w szkołach górniczych, przywilejami, przyznanymi górnikom w górnictwie węglowym uchwałą Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1949 r. w sprawie szczególnych przywilejów dla górników w górnictwie węglowym, z wyjątkiem pkt II, 4) ust. a, oraz uchwałą Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1949 r. w sprawie zasiłków pogrzebowych dla rodzin zmarłych górników.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz